

Af Herning Folkeblad fra den 2. februar 1990 fremgår det, at i Herning Kommune er de ubetalte regninger for børnepasning tredoblet på et halvt år, således at kommunens udestående er vokset fra 600.000 kr. til over 1,8 mio. kr.

En stigning på ca. 70 mio. kr. på 2 år og en tyvedobling af forældrenes gæld til kommunerne for børnepasning på 5 år viser, at inddrivelsesreglerne ikke er tilstrækkelige. Alt for mange forældre undlader simpelt hen at betale for børnepasning, fordi det ingen konsekvenser får, idet børnene ikke udelukkes af pasningsordningen ved manglende betaling.

Ifølge bistandslovens § 7, stk. 2, kan daginstitutionsbetaling inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter. Skattegæld har dog 1. prioritet, så en eventuel restskat skal først betales. Der kan trækkes 15 pct. af forældrenes nettoløn hos arbejdsgiveren til at betale gælden med. Der må imidlertid efter nugældende lovgivning ikke foretages »lønindeholdelse« i kontanthjælpen, så mulighederne for at inddrive restancer hos kontanthjælpsmodtagere er meget små og må vente til disse kommer i arbejde, hvor de så kan være så ringe stillet med meget store restancer, der nu skal trækkes i lønnen, at incitamentet til at komme i beskæftigelse vil være meget ringe. Det er efter forslagsstillernes mening vigtigt, at gælden inddrives, inden den bliver for stor. Da kontanthjælpsmodtagere i dag er lige så godt og i nogle tilfælde bedre stillet end visse lønmodtagere, bør restancerne selvfølgelig kunne inddrives på lige fod hos alle forældre.

Når Fremskridtspartiet fremsætter dette beslutningsforslag, er det for at øge kommunernes muligheder for inddrivelse af restancer for børnepasning og samtidig for at motivere forældrene til større ansvarsbevidsthed. Det kan ikke være rimeligt, at staten med den ene hånd yder børnefamilieydelse og børnetilskud og samtidig ser gennem fingre med, at penge, der er beregnet til børnene, bruges til andre ting. Pasning af børnene må være noget af det, disse tilskud skal dække. Der bør derfor indføres en mulighed for, at forældre, der skylder kommunen for børnepasning, hvad enten dette er kommunal dagpleje, vuggestue, børnehave, fritidshjem, skolepasningsordning eller anden offentligt formidlet pasningsordning, ved restance med betalingen for 3 måneder eller derover får inddraget børnebidrag, børnefamilieydelse og/eller børnetilskud, indtil gælden er betalt. Har forældrene ikke i løbet af 1 år indhentet det forsømte, vil barnet kunne udmeldes af institutionen med en måneds varsel.

Som et eksempel på muligheden for inddrivelse kan nævnes en enlig forsøger med 2 børn under 4 år:

2 × normalbidrag i et kvart år	3.786 kr.
2 × ordinært børnetilskud, pr. kvartal	1.974 kr.
1 ekstra børnetilskud, pr. kvartal	754 kr.
2 × børnefamilieydelse, pr. kvartal	2.800 kr.
Ekstra pr. 1.4.90, såfremt børnene er under 4 år	500 kr.
Ydelser i alt pr. kvartal til 2 børn	9.814 kr.

Hvis vi antager, at betalingen for en børnehavplads er 1.000 kr. pr. måned, skal moderen betale 6.000 kr. i kvartalet for pasning af 2 børn. Da der modtages 9.814 kr. skattefrit i kvartalet, vil der være rigelig dækning til at betale en restance for 3 måneder for børnepasningen. Da en stor del af dem, der skylder for børnepasning, er enlige forsørgere, der ofte har delvis friplads, vil det være en administrativt god løsning at hente pengene i de forholdsvis store ydelser til børnene.

Drejer det sig om et forældrepar, der er i restance, vil ydelserne til 2 børn under 4 år pr. kvartal udgøre 3.300 kr. pr. kvartal i børnefamilieydelse.

Der vil her kun være delvis dækning af en restance på f.eks. 6.000 kr. Der bør derfor sideløbende foretages lønindeholdelse hos begge forældre inden for 15 pct.-grænsen.

Med hensyn til kontanthjælpsmodtagere viser undersøgelser, at disse ofte får udbetalt lige så meget som lønmodtagere på lavtlønsområdet. Derfor bør reglerne om at trække 15 pct. af nettolønnen også omfatte sociale klienter, således at der trækkes 15 pct. af den almindelige grundydelse på kr. 2.728 (pr. 1. januar 1990) pr. voksen person i husstanden eller så meget, som ved siden af inddragelse af børneydelser er nødvendigt for at dække restancen.

Ovenstående tiltag vil være en særdeles sikker måde at afskaffe de stadigt stigende restancer til børnepasning på. Fremgangsmåden er også rimelig ud fra betragtningen om, at børnebidrag, børnetilskud og børnefamilieydelser jo først og fremmest bør komme børnene til gode. I dag bruges disse ydelser ofte til luksusindkøb. Det vil være helt oplagt, at gæld vedrørende børnene bør betales, inden der foretages nyindkøb.

I aftalen af 8. maj 1990 mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om den kommunale økonomi er en af forudsætningerne for aftalen, at der med støtte fra Kommunernes Landsforening fremsættes lovforslag om fejludbetaling og forbedret restanceinddrivelse.

Fremskridtspartiet bidrager med dette forslag til en opfølgning af denne aftale ved at fremsætte dette